

	<u>blz.</u>
1. Woord van de Redactie	2
2. Soldatennieuws	4
3. In memoriam : MIEL GANSEMAN	6
4. Kennismaking met : BERT DE CLERCQ	8
5. Bal van de Burgemeester	12
6. Van het missiefrent : Zuster Leonarda Vissers schrijft	13
7. Bij de gilde der leugenaars	15
8. Jozef de timmerman	18
9. Jan Moortgat vertelt uit het verleden	20
10. Vijf jaar geleden	23
11. Ei	24
12. Schuin bekeken	26
13. Jimping	27
14. Volkskunstfestival Breendonk, 12 mei 1974	28
15. Een beetje recht	30
16. Denksport	33
17. Sportvaria	
- Voetbal	34
- Wielrennen	35
18. Dagklapper	38
19. Medewerkers	43.

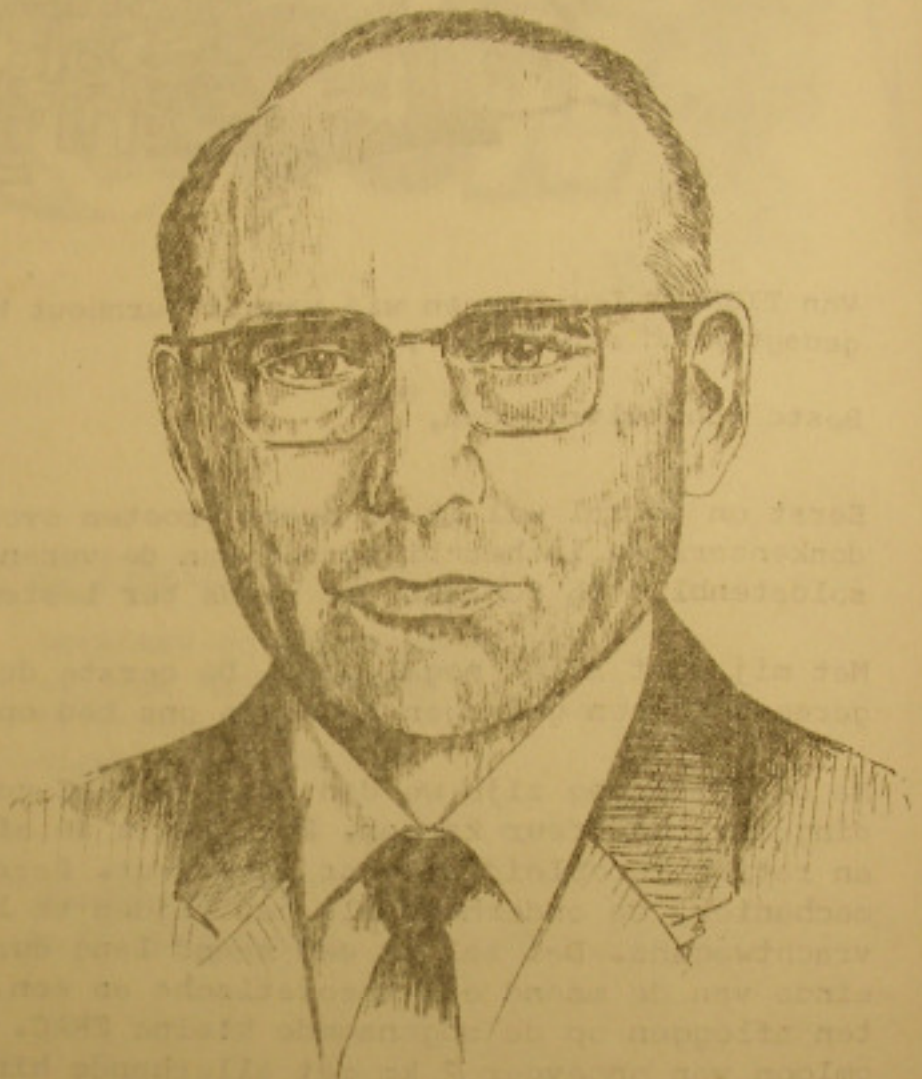
De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende verantwoordelijkheid van de inzenders.

Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de steller bekend is.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.

IN MEMORIAM

Verrassend vroeg reeds in de morgen deed de droeve mare de ronde : Miel Ganseman uit de Vredelaan is deze nacht overleden. Hoewel een slepende kwaal het fatale einde reeds enige tijd had aangekondigd trof het nieuws van zijn dood ons als onverwacht en bijna niet te geloven. Vijftig jaar is immers geen leeftijd om weg te gaan van een gezin dat een vader nog dringend nodig heeft.

Nog niet zolang geleden brachten wij namens de Kultuurkring een kort bezoek aan Miel. Daar hebben we kunnen ervaren hoe hij de ernst van het leven opvatte en bekommerd was om datgene wat de toekomst zou brengen voor vrouw en kinderen, met daartussen de stille verwachting dat alles wellicht nog ten goede zou keren.

Weinige tijd is voorbijgegaan of wij moesten langs dezelfde weg hetzelfde huis bezoeken om aan deze beproefde familie onze deelneming te betuigen en om een laatste groet te brengen aan onze betreurde vriend. Diep onder de indruk stonden wij samengeschaard rond zijn sterfbed en bedachten de nietigheid van de mens en de kortstondigheid van het leven.

Op zaterdag 23 maart heeft de Kultuurkring voorgoed afscheid van hem genomen en hem begeleid naar zijn laatste rustplaats samen met zijn familie, kennissen en vrienden.

Niet alleen een voorbeeldig echtgenoot en een onvervangbare vader maar ook een niet-te-vergeten vriend is van ons weggegaan. We vonden het kenschetsend dat Miel afscheid nam op zulke prille lentedag die toch zoveel belof- tenschetsend voor de toekomst in zich draagt, kenschetsend voor die veel te korte en nog zoveel belovende levenstocht die zo plots werd afgebroken.

miel ganseman

Wij hadden Miel leren kennen als een oprechte toegenegen vriend van de
Kultuurkring, die met voorbeeldige toewijding en bereidheid meewerkte
aan de verwezenlijking van talrijke van onze initiatieven. Zelfs toen
zijn ziekte hem eind vorig jaar reeds fal had ondermijnd meende hij zich
nog te moeten aanbieden om een nachtwacht te doen tijdens de antiekbeurs
in het Centrum. Slechts met veel moeite kon hij overtuigd worden dat hij
zijn nachtrust beter kon gebruiken voor het herstel van zijn gezondheid.
Voor al deze medewerking betuigt de Kultuurkring zijn bijzondere dank aan
Miel en tevens aan zijn begrijpende echtgenote.

Wij hernieuwen tevens onze gemeente kristelijke deelneming aan dit zwaar
getroffen gezin en familie. Wij voelen mee aan welke grote leemte het te
vroeg afscheid van Miel hier zal nalaten.

Beste vriend Miel, rust zacht in de schaduw van het kruis en moge de be-
loftevolle lentezon u de weg tonen naar het eeuwige licht en de verwach-
ting vervullen van een weerzien hierna.

Leon Verbruggen.

- - -

Kennismaking met

of

elke keerzijde heeft een keerzijde.

...

We hebben met hem gesproken op het kerkplein, op het ogenblik dat de toen nog oudste deelnemer, Meester Dedecker, aan de monsterfietstocht rond Breendonk er de riem aflegde. Bert was daar aanwezig als animator, als sportief entoesiast, niet zo zeer van de fiets, maar wel van voetbal, de sport waaraan hij zijn hart heeft verpand. Hij speelde immers geruime tijd bij de blauw-witten van Puurs (toen nog een club met een hoog verheven blazoën) en nu leidt hij reeds jaren de ups en downs van de Schuurploeg. Bert De Clercq - volgens de burgerlijke stand zal er ergens Hubert gedrukt staan - zorgt ervoor dat de spelers op tijd hun uitnodigingskaart krijgen, dat de truitjes, broekjes en kousen steeds tiptop uit de valies komen en neemt ook de vaak vervelende en moeilijke taak op zich de te vervangen spelers aan te duiden. Hij doet het allemaal met een ongehoorde takt, met een bijna beleefde veront-

schuldiging. Deze sportieve jonge kerel kan ongenadig hard prikken in het vaak dikke olifantenvel van menig Breendonkenaar, die dan plots gaat steigeren en vanaf dat moment in elk woord een duidelijke aanval op zijn eigen ik ziet.

BERT DE CLERCQ

Maar toch bezit deze zelfde Bert een zachtmoedig karakter, kijkt hij met meewarige ogen over de hindernissen heen naar het treffende, het scherpe van deze samenleving en komt aldus in de verleiding alles eens in de verf te zetten.

Zoals elke plichtbewuste Breendonkenaar tussen de 10 en de 15 jaar heeft Bert ten tijde van pastoor Mertens de miswijn geproefd, zonder dat Michel dat ook maar een keer heeft kunnen bewijzen. Uit die tijd dateren ook zijn memorabele rondgangen rond Pasen, om de ganse goegelovige gemeente een zalig paasfeest te wensen met-de-groeten-van-de-misdienaars en met-de-handpalm-wijd--geopend. In die tijd maakte men ook nog een onderscheid tussen grote en kleine misdienaars. De kleinsten mochten enkel in de week en als iemand van de grotere rakkers de goedheid bezat ziek te worden ook eens op zondag de rode toga aantrekken. Groot in die tijd waren Marnix Slagmuylders, Arnold Aerts en François Van Caesbroeck. Van deze drie vervulde Arnold Aerts de functie van coremoniaris, Swai de taak van wieroker en Marnix waakte over de ampullen. Toen kleine Bert grote Bert was geworden mocht hij dan ook tijdens het lof experimenteren met het wierookvat. En een experiment was het want het wierookvat weigerde pertinent open te gaan en na lang wringen en koud zweet over de paternoster van de ruggegraat gelukte het Bert toch de inhoud van het wierookvat op de grond te krijgen. Buiten een paar zusters, die reeds zijn overleden, en Ursula heeft niemand ervan geweten, zegt Bert. Maar Pasen, was heel wat voor hem. Hij herinnert zich nog goed dat de misdienaars na een paasrondgang 1.000 fr per persoon hadden opgehaald, maar dat de "kleintjes" daarvan 300 fr aan de "groten" moesten geven, die dat op hun beurt spendeerden aan lichamelijk voedsel in al zijn vormen. Bij de oude garde was in die tijd hun stamcafé. Daar kregen de misdienaars spek met eieren en daar werd er aardig wat op den bak gespeeld. Ondertussen was Bert op zondag de rangen van de Chiro gaan vervoegen. Voor één enkel jaartje maar, omdat de sfeer hem niet zo aanstond en omdat hij leefde in een wereld van fantastische verhalen, van detectives en wereldreizigers, waarvoor buiten de enkele leiders met vertelkunst, in het kleine wereldje van de Chiro geen plaats was. Bert zei dan ook het bruine hemd, de gele das en de blauwe broek vaarwel.

Zodoende kwam er heel wat vrije tijd open te staan. En precies in die periode "klungelde" Bert aan opstelletjes, zonder al te veel pretentie, zo beweert hij. Op zijn veertiende jaar publiceerde hij zijn eerste werkje in de Schakel onder de veelzeggende titel "Misdienaars, allemaal misdienaars", onmiddellijk gevolgd door een tweede kasstuk : de tijger van de Breugelfeesten. Daarover kon hij immers honderduit vertellen, want misdienaar is hij geweest en de toen schrikaanjagende tijger van de Breugelfeesten is de altijd vriendelijke Bert in zijn prille jaren.

Toen na het tweede Vatikaans concilie, ook bij ons het lectoraat werd ingesteld, behoorde Bert tot de eerste kern van lezers. Maar al spoedig bleek het kader waarin dit hele gebeuren zich moet afspelen een te eng keurslijf. Bert wou liever zelf voorbeden maken, dingetjes die meer toepasselijk waren op de eigen gemeenschap, die door eenieder konden begrepen worden. En ook hier heeft de Voorzienigheid een vinger in het spel gehad: op zekere dag was de pastoor zijn handschrift al te onduidelijk en Bert wrong zich in alle mogelijke en onmogelijke hersenkronkels om een

prachtig aantal voorbeden uit zijn mouw te schudden. Niemand heeft ooit gemerkt dat er wat verkeerd was gelopen met de officiële tekst, zodat we mogen besluiten dat de officieuze versie minstens even goed was.

Ondertussen was Bert naar het kollege van Boom overgetapt om er zich te bekwamen in de latijnse taal, waarvan hij de grondbeginselen in het confiteor, het kyrie, gloria en credo had geleerd. Veel nut heeft dit kerklatin hem niet bijgebracht, want Caesar, Virgilius en vooral Cicero schreven anders. Het Boomse kollege bood hem echter ruime kansen om opstellen en verhandelingen te maken, zodat de Schakel meeprofitteerde van Berts huiswerken. Hij was trouwens al de kollegejaren een primus wat opstellen aanging. Een keer was het naast de roos. Het laatste jaar struikelde een al te haarklievende leraar over de ontwikkelingshulp die Bert zeker en vast niet kon situeren in de instelling. Althans toen niet. Het was immers een gekke situatie: men mocht in een lokaaltje in de school lekker enkele colaatjes of limonades drinken (de opbrengst ging naar de school), maar owé, als men je ergens zag buiten de school met een frisse pint bier. Sigaretten waren evenmin toegelaten op Booms grondgebied. Enfin de ontwikkelingshulp heeft Bert een voetje gezet. Hij moest zich verantwoorden, mondeling. En dat was in zijn kaart gespeeld, want Bert moet niet naar zijn woorden zoeken, ofschoon ze steeds zijn afgewogen.

Keren we terug naar de Schakel. Onmiddellijk na de kollegetijd breekt het openbloeien van zoveel talent door. We lezen van hem bijdragen over politieke figuren, zoals Paul Henri Spaak, hij wrijft over het zere knietje van Koning Boudewijn, haalt de Schakel eens over de hekel en pleegt een uitzonderlijke satire onder de titel "De Pickwick-club". Er is echter maar één aflevering van verschenen. Deze biezonder vlotte en vooral amusante schrijftrant zou Bert aanwenden om de ganse Breendonkse gemeenschap eens te prikken onder de nagels. Af en toe kunnen we van zijn hand open gedichtjes lezen en ook de bekende limericks die biezonder in de smaak vallen. Een open gedichtje heeft ooit Vlaandrens meest geliefd en verguisd radioprogramma gehaald: Capriolen zond "Kippepillietjes" uit. De BRT-televisie heeft onze Schakelaar ooit eens een boekenbon toegestuurd voor zijn bijdrage aan Pats poppenspel, waarvoor Bert een aflevering schreef in de reeks "Mon de melkdrinker".

Maar het meeste plezier beleeft hij toch aan de dagelijkse voorvalletjes die frappant zijn voor een ganse gemeenschap, die een maatschappij typeren als zijn goed of slecht. Maar steeds moet men voor ogen houden dat er overal kleinzerige mensen leven die in vele onbenullige dingen hun eigen ik menen terug te vinden en een uitspraak op hun krachten nemen. Die gaan dan rood opgeblazen de lucht in om er met een luide knal open te spatten, in plaats van stoom af te laten en gezellig in de zetel eens te grimlachen of te zeggen: de volgende keer is het mijn beurt.

Kleine Bert is grote Bert geworden. Hij studeert - echt studeren - rechten te Antwerpen. En vanuit zijn studie-ervaring kunnen we nu maandelijks van zijn hand een stukje PRACTISCH RECHT lezen. Het opzet is eenvoudig, het recht uit zijn ivoren toren halen en het menselijker maken. Informatie verschaffen over dagelijkse voorvalletjes, gaande van huurkontrakten tot scheidsmuren, garages en noem maar op. We raden iedereen aan deze stukjes getrouw te lezen en ze te bewaren. Ze kunnen bij gelegenheid wel eens van pas komen. Daarmee zijn Berts pijlen nog niet allemaal verschoten,

want hij is immers de voetbal draaischijf van 't Schuur, hij werkt aan de uitbouw van een dienst public relations van de jeugdraad, deed mee aan een schifting voor het TV-programma Wachtwoord en dingt naar de door studenten zo fel begeerde titel van ontspannings-praeses van de Universitaire Instellingen Antwerpen. En tussendoor geeft hij goede raad aan mensen die erom vragen.

Altijd zoals hij is, eenvoudig, vriendelijk, met de nodige gezonde humor en diepmenselijk. Zoals een medaille, met twee keerzijden, waarvan de ene precies beter is dan de andere. Aan u de keuze welke zijde de beste is.

Staf Dewachter.

- - -

het bal van de burgemeester

5 Jaar Later

De leerlingen van de meisjesschool nemen hun voorlopige intrek in het Centrum. Dit lazen wij op een paar plaatsen in de Schakel van April 1969.

Het is inderdaad zowat vijf jaar geleden dat de grote werken aan onze meisjesschool zijn begonnen. Maanden lang werd er gewerkt, gesleurd en veranderd. Hoofddoel : meer ruimte krijgen op dezelfde aantal beschikbare kubieke meter. Een moeilijk probleem dat echter door enkele bekwame mensen op een zulkdanige wijze werd opgelost dat het onmogelijke mogelijk werd. Sedertdien beschikken onze meisjes over een school die uit drie verdiepingen bestaat tegenover twee verdiepingen voorheen. Een dikke proficiat voor onze ijverige Zusters, ook voor de gelegenheidsarchitect Kamiel Tierens en de bouwondernemers, de gebroeders De Decker.

Nu wij het toch over scholen hebben. Het probleem van vijf jaar geleden - het verkrijgen van ruimte - is op dit ogenblik wel enigszins gewijzigd. Wij willen hier dan niet specifiek de meisjesschool bedoelen, maar zowat overal - en ook hier in onze gemeente - stelt zich het probleem van het aantal leerlingen. Onlangs vernamen wij nog dat er voor het volgend schooljaar in onze jongensschool - wat het eerste studiejaar betreft - zich minder dan 10 jongens zullen aanbieden. Misschien een toeval, alhoewel het aantal leerlingen van jaar tot jaar vermindert. Problemen die vroeg of laat - ook in onze gemeente - een oplossing zullen moeten krijgen.

In de dagklapper van april 1969 lazen wij ook dat een van onze grote Klein-Brabantse kunstenaars, Jef Moons, ons voor eeuwig had verlaten. Al te vroeg is hij heengegaan, deze kunstenaar, die ook in onze gemeente de gelegenheid had zijn werken tentoon te stellen en die in onze gewestelijke geschiedenis als een zeer grote zal geboekstaafd blijven.

In het sportnieuws van deze Schakel bemerkten wij ook een rubriek die sedert enige tijd uit ons lijfblad verdwenen is. Jarenlang hadden wij immers de gelegenheid nieuws voor onze duivenliefhebbers te publiceren met daarbij talrijke uitslagen. Wij weten dat dit onze liefhebbers van deze vliegende diertjes plezier deed. Spijtig genoeg vernemen wij van hen reeds lange tijd niets meer. Zijn de uitslagen van onze Breendonkse liefhebbers dan zo slecht geworden of mankeren zij alleen een "reporter ter plaatse" om ons alles door te geven. De oplossing ligt bij hen, want de Schakel is steeds bereid hun rubriek terug in te lassen.

A. Desmedt.

Bij de "echte" koereurs ook klinkend nieuws.

Spitsafbijter is ontegensprekelijk Alfons DE WOLF; bekijk maar even de

uitslagen : O.L.Vrouw Tielt : 8°
Nieuwerkerken-Waas : 1°
Neder-over-Heembeek: 1°
Hekelgem : 1°
Londerzeel : 6°
Bornem : 3°
Vollezele : 1°

Als we het bij het rechte eind hebben is Alfons aan zijn 4 palmen toe.
Dat belooft alleszins voor het verder seizoen.

Gebuur Freddy MOEYERSOMS moet het deze maand (nog) zonder overwinning stellen

Toch ook flinke uitslagen :

Schoonaarde : 5°
Doregem : 14°
Londerzeel : 11°
Bornem : 14°
Eikevliet : 11°
Londerzeel : 3°
Dendermonde : 7°

Het nog wat kilometers in de benen moet de forme wel stijgen en zal op de
achterheide niet lang moeten gewacht worden vooraleer Freddy opnieuw met een
overwinning aanknoopt. De supporters mogen goeie hoop hebben.

- - -

ALLY-CROSS.

en man die elke zondag een flink pak Breendonkenaren met zich meestrekt
naar de Cros-omlopen is Frans Smedts uit de Groenstraat.

In de openingswedstrijd van het seizoen werd het een mooie tweede.

Op paasmaandag te Wolvertem werd de gele kever uitgeschakeld, door een
outief maneuver (achteruitrijdend de omloop terug opkomen mag niet bij
ally-cross).

De teamgenoot van Frans was te Wolvertem evenwel op weg naar een zekere
overwinning; de overmoed deed hem evenwel te veel risico's nemen, zodat hij
op het laatst nog naast de palm greep.

- - -

DAGklapper

M A R T

Zaterdag 16.

De Kultuurkring, de Volksdansgroep Annemarieke en het zangkoor "In Dini Jubilo" verbroederen vandaag in het Centrum in de vorm van een gezellig avondje, waar, in het kader van deze verenigingen, de cultuur ook niet werd vergeten. Het was een afwisseling van toneel, dans, muziek, quiz en leute.

Zondag 17.

De Breendonkse K.W.B. speelt zijn laatste wedstrijd in de volleybalkompetitie, vooraleer de eindronde tussen de eerste gerangschikten van de reeksen wordt aangevangen. Het wordt een nieuwe 3-0 overwinning. Ditmaal heet het slachtoffer Bornem-Abdij.

Woensdag 20.

In een zeer dichte mist gebeuren er aan het fort, evenals op het semi-klaverblad van af- en opritten, verschillende botsingen, waarbij talrijke gewonden te betreuren vallen.

Donderdag 21.

Vandaag doet de lente haar intrede. Echter niet op een al te fraaie manier. Het is aan de mistige kant en dit is dan ook weer aanleiding tot een kanjer van een aanrijding aan de verkeerslichten, gelegen aan de Breesdonkstraat. Enkele vrachtwagens vechten er een monsterduel uit. Het gevolg is dat er enorm veel blik schade te betreuren valt, maar wat erger is, een man uit het verre Knesselare dient zwaargewond naar het hospitaal te Willebroek overgebracht. Al met al blijft dit punt op deze autosnelweg een van de gevaarlijksten.

Zondag 24.

Voor de eerste maal deze lente verschijnt de zon. De hemel klaart uit

en het is alsof wij ons nieuwe mensen voelen. Nu nog een beetje warmer en dan beginnen wij reeds stilaan aan de toekomstige vakantie te denken.

Maandag 25.

Ongelukken zijn weer aan de orde van de dag. Vandaag vernemen we dat Anita Van Opstal met haar wagen een aanrijding heeft gehad ergens tussen Mechelen en Dendermonde. Anita kwam er gelukkig met de schrik vanaf.

Dinsdag 26.

Onze gepensioneerden houden vandaag hun jaarvergadering. Naast het klassiek etentje en het gezellig onderonsje stond ook de verkiezing van een nieuw bestuur op het programma, omdat het mandaat van het vorige vervallen was.

Woensdag 27.

Op eigen verzoek heeft de heer G. Heineman, president van West-Duitsland, een bezoek gebracht aan Breendonk, waar hij in gezelschap van de prinsen van Luik het Fort bezocht. De president en mevrouw Heineman, evenals de prinsen van Luik werden er begroet door de heer Kinsbergen, gouverneur van de provincie Antwerpen, door Ridder Simonart, voorzitter van de Raad van Beheer van het Nationaal Gedenkteken van het Fort van Breendonk, luitenant-generaal Brex, bevelhebber van de binnenlandse verdedigingskrachten, de heer Rombouts, arrondissementscommissaris en burgemeester Goossens van Breendonk. De bondspresident legde bloemen neer bij het gedenkteken en bleef er een paar minuten ingetogen staan, terwijl de "Last Post" werd geblazen. Het was de heer Levy, ondervoorzitter van de Raad van Beheer, die president Heinemann rondleidde te Breendonk. De bondspresident, zichtbaar ontroerd, legde een krans van jasmijn, rozen en narcissen bij het gedenkteken op het executieterrein. Vervolgens tekende hij het gulden boek in de relikwiënkamer.

Donderdag 28.

Te Ruisbroek, aan het kruispunt Pullaarsteenweg en "Baan 175", botsen de auto's van Jozef Segers uit Breendonk en Hendrik De Decker uit Boom. Deze laatste werd zwaar gewond.

Zaterdag 30.

De postzegelclub geeft haar jaarlijks bal in het Centrum. Heel wat postzegelverzamelaars en sympathizanten hebben eraan gehouden hun vereniging financieel te steunen.

Zondag 31.

Twee moedigen zijn ingegaan op de uitnodiging van de inrichters van de 3-Provinciënrally om als proefkonijn deze zoektocht te rijden. Hun oordeel is zeer positief.

Ze zijn vol lof over de streek, over de wegbeschrijving en over de vragen. Hoewel ze af en toe gezweet hebben, naar ja, het weer was ook prachtig en warm.

A P R I L

Maandag 1.

Een niet "van fop gespeende" spuiters heeft een fopspeen geankerd aan de bumper van Koster's wagen. Fier als een gieter stond Toine zijn karretje dan ook onwetend te blinken op het kerkplein. Toen wisten we dat het 1 april was.

Een van de beste april-grappen vonden wij de mededeling dat België een nieuwe regering had. En wij, wij geloofden er nog in!

In de kerk is de eerste avond van de "Kristusweek" gestart onder ruime belangstelling. Aan de hand van dia's en een toespraak zal de Brugse Jezuiet, pater Antierens, gedurende een week de gelovigen onderhouden over Kristus, zijn werk en zijn persoon.

Dinsdag 2.

Op het Fort had verleden zaterdag de jaarlijkse kruisweg plaats ter nagedachtenis van de slachtoffers van Breendonk. De godsdienstige oefening werd geleid door pater Fischer, prior van het klooster der Dominikanen te Brussel, bijgestaan door de geestelijkheid van Breendonk.

Woensdag 3.

In verschillende cafés, openbare instellingen en op aanplakborden kunnen we lezen dat van 13 april tot 26 mei dagelijks (met uitzondering van donderdag) kan worden deelgenomen aan een toeristische zoektocht voor het ganse gezin onder de veelzeggende titel "Drie Provinciënrally". We kunnen iedereen aanraden deze zoektocht eens door en door te beleven.

Vrijdag 5.

Pasen is het nog helemaal niet, maar toch komen de kleinsten reeds de poort van de meisjesschool uitgestoven met hun handen vol lekkere paaseieren. Nog veel te vroeg zullen de ouderen zeggen, maar toch dienen zij er aan te denken dat wij in de Bijbel kunnen lezen dat Jezus een grote kindervriend was. Waarom zou hij de klokken eens niet wat vroeger doen komen voor deze kleine vriendjes. En daarbij, met al die atoomaandrijving

en andere snelle dingen is alles tegenwoordig mogelijk.

Zaterdag 6.

In het Centrum heeft de huldinging plaats van de K.W.B.-volleybalkampioenen. Dit gaat gepaard met een receptie en diner, waarop alle sportsinnende K.W.B.-leden werden uitgenodigd. Als het maar niet te lang duurt, zeggen we zo, want morgenvroeg staat de eerste wedstrijd van de eindronde op het programma.

Zondag 7.

Aan het aantal kerkgangers kan men overduidelijk vaststellen dat de paasperiode en dus meteen ook het houden van de paasplicht sterk inwerkt op het gemoed van de mensen. Aan de kommunie kwam geen einde.

Woensdag 10.

In de Moorstraat heeft het vertrek en de aankomst plaats van een unieke gebeurtenis. Freddy Schelkens, zoon van Jos en Henriette, richt er voor de tweede maal een fietsenrally in voor leeftijdgenoten. Er waren niet minder dan 18 deelnemers. 's Avonds tot heel laat zelfs, heeft Freddy dan zijn zelf mitgewerkte rally verbeterd. Dat is een dikke proficiat waard, althans dat vinden wij. Wat zegt het spreekwoord ook weer van die appel en die boom ??

Donderdag 11.

De vieringen van de Goede week werden voorbereid in drie flink bezette biechtvieringen. Vanavond dan werd in de bomvolle kerk de instelling van de H. Eucharistie herdacht.

Men meldt ons dat het frituurkraampje in de Peeterstraat volledig is afgebrand. Statistici hebben ondertussen weten op te sporen dat deze frituurzaak liefst zeven maal werd bestolen, dat het er driemaal brandde en dat er zelfs éénmaal op werd gevraagd. De BOB die ter plaatse afstapte vermoedt dat er kwaad opzet in het spel is.

Vrijdag 12.

Om drie uur loeit naar jaarlijkse gewoonte de sirene van de plaatselijke brouwerij. Iedereen legt gedurende enkele ogenblikken het werk neer. Ingetogen en stijlvol herdenkt men in de kerk - in de namiddag met een kruisweg - en 's avonds met een verzorgde viering - de dood van Kristus.

Zaterdag 13.

Ondertussen zijn de klokken te Rome flink bezig hun buikjes vol eieren te stoppen, zodat de kinderen morgen niet teleurgesteld zullen zijn wanneer ze bij het eerste ochtendkrieken uit hun warme bed wippen.

Brouwer Moortgat heeft een botsing gehad. Bij het uitrijden van zijn tu
rijdt hij tegen de wagen van M. Rottiers. Gelukkig blijft alles bij blik
schade.

Ook Frans Cleymans kent geen geluk. Hij loopt een flinke deuk op bij het
verlaten van de Jan Hammeneckerstraat.

In café Brouwershuis is de eerste inschrijving van de 3-Provinciënrally
toegekomen. Inderdaad, vandaag wordt deze rally als open verklaard om ge
durende zes weken, namelijk tot 26 mei verreden te worden. De eerste w
trekker komt uit Herentals in de Kempen, zodat meteen reeds bewezen is
dat de zoektocht tot einde en ver bekend is.

Zondag 14.

De ganse katolieke gemeenschap viert het hoogfeest van Pasen. Dit jaar
is Pasen een biezonder feest. Het komt inderdaad zeer uitzonderlijk voor
dat zowel katolieken als orthodoxen op dezelfde dag het paasfeest vierden.
Dit gebeurde nog eens in 1966.

Ondertussen is de 3-Provinciënrally, ten voordele van het Centrum, def
nitief van stapel gelopen. Vandaag vertrokken er reeds meer dan twintig

Op het kerkplein heeft in de namiddag
een judo-demonstratie plaats door de
judoklub van 't Schuur. Wij konden zelf
vaststellen dat er heel wat belangstel
ling was.

Maandag 15.

Heel wat Breendonkenaars vertrokken vandaag
uit onze gemeente. Terwijl naar jaarlijk
se gewoonte heel wat mensen naar Leest
trokken om er de H. Appolonia te aan
bidden tegen de tandpijn, verzorgde het
zangkoor "In Dulci Jubilo" vandaag een
eredienst te Blaasveld. Deze uitvoering
heeft de aanwezigen sterk ontroerd. Spon
taan kreeg het koor in volle kerk, na af
loop, van de aanwezigen gelovigen een wel
verdiend applaus.

